

Dániel könyve – Harminckettő

Az oroszlánoktól a megtévesztésig: Mélyreható elemzés Dániel 6. fejezetéről és a végidők prófeciájáról

Jeff Pippenger

2023-12-27

Dániel hatodik fejezete a Dániel könyve első hat fejezetében található harmadik vonal, amely közvetlenül a vasárnapotörvény válságának szemléltetését tárja elénk. A harmadik fejezetben Nabukodonozor aranyállóképe és a három hűséges férfiú azt a zászlót jelképezi, amely felemeltetik, és amelyet az egész világ szemlél.

Akkor Nabukodonozor király összegyűjtette a fejedelmeket, a helytartókat, a kormányzókat, a bírakat, a kincstárnokokat, a tanácsosokat, a törvénytevőket és a tartományok minden előjáróját, hogy eljőjenek annak az állóképnek a felavatására, amelyet Nabukodonozor király állíttatott. Dániel 3:2.

A harmadik fejezetben a három kiváló férfi megtagadta a leborulást, és cselekedetük a tüzes kemence üldöztetését hozta rájuk; míg Dániel a hatodik fejezetben naponta háromszor leborul, és cselekedete az oroszlánverem üldöztetését hozta rá. Sort sorra téve a vasárnapotörvény miatti üldöztetést mint az imádatra vonatkozó döntést ábrázolják, amely mindkét esetben már előzőleg eldőlt a hűségesek részéről. Azok, akiket a három és az egy összekapcsolása jelképez — amely a száznegyvennégyezerre utal —, megszilárdultak az igazságban, mielőtt az üldöztetés rostálása megérkezne.

„Így szólt az angyal: »Tagadjátok meg önmagatokat; gyorsan kell lépnetek.« Némelyek közülünk időt kaptak arra, hogy megismerjék az igazságot, és lépésről lépésre előrehaladjanak, és minden egyes lépés, amelyet megtettünk, erőt adott a következő megtételéhez. Most azonban az idő majdnem lejárt, és amit nekünk évekbe telt megtanulnunk, azt nekik néhány hónap alatt kell majd megtanulniuk. Nekik sok mindent el is kell felejteniük, és sok mindent újra meg kell tanulniuk. Azoknak, akik nem akarják magukra venni a fenevad bélyegét és képmását, amikor a rendelet kiadatik, már most elhatározásra kell jutniuk, hogy ezt mondják: Nem, mi nem fogjuk tiszteletben tartani a fenevad intézményét.« Early Writings, 68.

Az ötödik fejezetben a vasárnapi törvény a földi fenevad végével foglalkozik, valamint azzal az ítélettel, amelyet az ellenségek hoztak, akik a falon át jöttek be.

Azon az éjszakán megölték Baltazárt, a káldeusok királyát. És a méd Dárius vette át az országot, mintegy hatvankét esztendőskorában. Dániel 5:30, 31.

A hatodik fejezetben azonosításra kerül Isten népének megpecsételése, amelyet az jelképez, hogy a király pecsétjét az oroszlánok vermére helyezték.

És hoztak egy követ, és a verem szájára tették; a király pedig lepecsételte azt a maga pecsétgyűrűjével és főembereinek pecsétgyűrűjével, hogy semmit meg ne változtathassanak

Dániel felől. Dániel 6:17.

Mindhárom vonal hozzájárul annak a felmagasztalt zászlójelnek a jellemzőihez, amely a felhőben emeltetik fel a nagy földrengés órájában a Jelenések könyve tizenegyedik fejezetében.

És nagy szózatot hallottak a mennyből, amely ezt mondta nekik: Jöjjetek fel ide. És felmentek a mennybe felhőben; és ellenségeik látták őket. És ugyanabban az órában nagy földindulás támadt, és a város tizedrésze leomlott, és a földindulásban hétezer ember öletett meg; a többiek pedig megrettentek, és dicsőséget adtak a menny Istenének. Jelenések 11:12, 13.

Dániel könyvének hatodik fejezete Isten népének megpecsételését azonosítja, de még pontosabban annak a „főembereknek, a helytartóknak és a fejedelmeknek, a tanácsadóknak és a kapitányoknak” szövetségével szembeni ítéletet tárgyalja, akik rászedték a királyt, hogy megölje Dánielt. A király megtévesztése (az állam jelképe) jelentős prófétai tárgy, amely több prófétai tanúbizonyságot foglal magában. A harmadik fejezetben szereplő Nebukadneccarral, vagy az ötödik fejezetben szereplő Belsazzárral ellentétben, akik mindketten nem vettek tudomást Dánielről és a három tanúról mindaddig, amíg a válság be nem következett, Dáriusnak a válságot megelőző „előnyben részesítése” Dániel iránt a vasárnaptörvény válságának eltérő környezetét azonosítja.

Dánielt a másik két elnök fölé „helyezték”, és a három elnök a százhusz fejedelem fölött állt. Dániel elsősorban az elnökökkel és a fejedelmekkel áll ellentétben, és előnyben részesül azzal a kettővel szemben, akik a megtévesztésnek az őt által jelképezett szövetségét alkotják (az őt balga szűz).

Dárius jónak látta, hogy a birodalom fölé száz-husz helytartót állítson, akik az egész birodalom fölött legyenek; és ezek fölé három előjárót, akik közül Dániel volt az első; hogy a helytartók nekik adjanak számot, és a királyt kár ne érje. Akkor ez a Dániel kiemelkedett az előjárók és a helytartók közül, mert rendkívüli lélek volt benne; és a király arra gondolt, hogy az egész birodalom fölé állítja őt. Ekkor az előjárók és a helytartók okot kerestek arra, hogy Dánielt bevádolhassák a birodalom ügyeiben; de semmiféle okot vagy hibát nem találhattak, mivel hűséges volt, és semmi mulasztás vagy vétek nem találtatott benne. Akkor ezek az emberek így szóltak: Nem találunk semmiféle okot ez ellen a Dániel ellen, hacsak nem az ő Istenének törvényével kapcsolatban találunk ellene valamit. Dániel 6:1–5.

Dáriust annak a megtévesztésnek a szemléltetésére használják, amelyet a király ellen hajtanak végre, s amely a világ végén a tíz királyt (az Egyesült Nemzeteket) jelképezi. Ez a megtévesztés hozzájárul ahhoz a gyűlölethez, amelyet a tíz király (az Egyesült Nemzetek) a paráznánövél (a pápasággal) szemben tanúsít, s amely arra indítja őket, hogy „pusztává és mezítelenné tegyék”, „egyék annak húsát, és égessék meg őt tüzzel.”

És a tíz szarv, amelyet láttál a fenevadon, meggyűlöli a paráznát, pusztává és mezítelenné teszi őt, húsát megeszi, és tüzzel emészti meg. Mert az Isten adta szívükbe, hogy véghezvigyék az ő akaratát, hogy egyetértésben legyenek, és királyságukat a fenevadnak adják, míg be nem teljesednek az Isten beszédei. És az asszony, akit láttál, ama nagy város, amely uralkodik a föld királyain. Jelenések 17:16–18.

Az Egyesült Nemzetek (a hetedik királyság) el fogja pusztítani a pápaságot, jóllehet nem sokkal előtte még neki adták királyságukat, mert csak „rövid ideig” uralkodnak.

És hét király van: öt elesett, az egyik van, a másik még nem jött el; és amikor eljön, kevés ideig kell maradnia. Jelenések 17:10.

A vasárnapi törvény idején a bibliai prófécia hatodik királysága, a Jelenések 13. fejezetének földből feljövő fenevada (az Egyesült Államok), éppen befejezte uralmának hetven jelképes évét, amely alatt a bibliai prófécia ötödik királysága, a Jelenések 13. fejezetének tengerből feljövő fenevada (a pápaság), el volt felejtve az Ézsaiás 23. fejezetében említett hetven jelképes esztendőn át.

És lészen azon a napon, hogy Tírusz hetven esztendeig feledésbe merül, egy király napjainak mértéke szerint; a hetven esztendő végén pedig úgy énekel majd Tírusz, mint a parázna. Végy hárfát, járd be a várost, te elfeledett parázna; zengj édes dallamot, énekelj sok éneket, hogy emlékezetbe juss. És lészen a hetven esztendő végén, hogy az Úr meglátogatja Tíruszt, és az visszatér béréhez, és paráználkodni fog a föld színén levő világ minden országával. Ézsaiás 23:15–17.

A vasárnaptörvénynél a bibliai prófécia hetedik királysága, a tíz király (az Egyesült Nemzetek Szervezete) uralkodni kezd, de csak rövid ideig, mert ekkor a tíz király legfőbb királya megkezdí munkáját, hogy az egész világot a fenevad struktúrája alá kényszerítse, amely az egyház és az állam egyesülése, és amelyet a fenevad képe jelképez.

És láttam egy másik fenevadat feljönni a földből; és két szarva volt, a Bárányéhoz hasonló, de úgy szólt, mint a sárkány. És gyakorolja az első fenevad teljes hatalmát annak színe előtt, és arra készíti a földet és mindazokat, akik azon laknak, hogy imádják az első fenevadat, amelynek halálos sebe meggyógyult. És nagy jeleket cselekszik, annyira, hogy tüzet is hoz le az égből a földre az emberek szeme láttára, és megtéveszti a föld lakóit azokkal a csodajelekkel, amelyek megtételére hatalma volt a fenevad színe előtt; azt mondván a föld lakóinak, hogy készítsenek képmást annak a fenevadnak, amely kardvágástól szenvedett sebet, és életben maradt. Jelenések 13:11–14.

A földből feljövő fenevad (az Egyesült Államok) jelképrendszerének egyik alapvető eleme, amely báránként kezdődik, és végül sárkánként szól, az ő szólása. A prófétai értelemben vett szólás a törvényhozó és bírói hatóságok cselekvését jelöli.

„A nemzet beszéde törvényhozó és bírói hatóságainak cselekvése.” A nagy küzdelem, 443.

Amikor az Egyesült Államok először úgy szólt, mint a bárány, megalkotta az Egyesült Államok Alkotmányát, ily módon menedékközelít létesítve azok számára, akik a pápaság és Európa királyainak üldöztetése elől menekültek.

És a föld segített az asszonynak, és a föld megnyitotta száját, és elnyelte az áradatot, amelyet a sárkány a szájából bocsátott ki. Jelenések 12:16.

A hetven jelképes év végén a földből feljövő fenevad ismét megszólal, de immár sárkányként, miközben kikényszeríti a vasárnap tiszteletét, amely a pápai tekintély jele. Amikor a pápai tekintély jelét kikényszerítik, a pápaságra emlékeznek, és rá emlékeznek akkor is, amikor törvényellenessé teszik annak a Parancsolatnak a megtartását, amelyet soha nem lett volna szabad elfelejteni.

Emlékezzél meg a szombatnapról, hogy megszenteljed azt. Hat napon át munkálkodjál, és végezd minden dolgodat; de a hetedik nap a te Uradnak, Istenednek szombatja: semmi dolgot ne tégy azon, se te, se fiad, se leányod, se szolgád, se szolgálóleányod, se barmod, se jövevényed, aki kapuidon belül van. Mert hat nap alatt teremtette az Úr az eget és a földet, a tengert és mindent, ami azokban van, a hetedik napon pedig megnyugodott; azért megáldotta az Úr a szombat napját, és megszentelte azt. 2Mózes 20:8–11.

A nemzeti hitehagyást azután nemzeti romlás követi, és az a három hatalom, amely Armageddon felé vezeti a világot, összefog.

„A pápaság intézményének Isten törvényét sértő kikényszerítéséről szóló rendelet által nemzetünk teljesen elszakítja magát az igazságtól. Amikor a protestantizmus kezét átnyújtja a szakadékon, hogy megragadja a római hatalom kezét, amikor átnyúl a mélység fölött, hogy kezét fogjon a spiritizmussal, amikor e hármasság szövetsége befolyása alatt országunk megtagadja Alkotmánya minden alapelvét mint protestáns és köztársasági kormányzat, és intézkedéseket tesz a pápai hamisságok és tévelygések terjesztésére, akkor tudhatjuk, hogy elérkezett az idő Sátán csodálatos munkálkodására, és hogy a vég közel van.” Testimonies, 5. kötet, 451.

Amikor „a protestantizmus” (az Egyesült Államok), „a római hatalom” (a Vatikán) és „a spiritizmus” (az Egyesült Nemzetek Szervezete) a vasárnapotörvény kérdésében kezdetet fognak, megkezdik a világ Armageddon felé vezetését; ez úgy jelenik meg, hogy először arra kényszerítik a világot, hogy elfogadja egy egyvilágkormányzat tekintélyét, amely egyházból és államból áll, s amely kapcsolatban az egyház gyakorolja az irányítást. Azoknak a csodáknak a hatalma, amelyeket a földi fenevad alkalmaz, nemcsak létrehozza Tírusz paráznájának paráznaságát a föld királyaival, hanem kikényszeríti a fenevad világméretű képmásának „szólását” is. Próféta meghatározás szerint ez azt jelenti, hogy az egyvilágkormányzatnak rendelkeznie kell egy törvényhozó testülettel (New Yorkban), valamint egy bírói testülettel (Hágában).

És megtéveszti a föld lakóit azokkal a csodákkal, amelyeket hatalmában állt megtenni a fenevad színe előtt; mondván a föld lakóinak, hogy készítsenek képmást a fenevadnak, amelyet fegyver okozta seb ért, mégis életben maradt. És hatalma volt arra, hogy életet adjon a fenevad képmásának, úgyhogy a fenevad képmása meg is szólalt, és azt is elérte, hogy mindazokat megöljék, akik nem imádták a fenevad képmását. És mindenkivel, kicsinyekkel és nagyokkal, gazdagokkal és szegényekkel, szabadokkal és szolgákkal egyaránt megjelölteti jobb kezét vagy homlokát; és senki sem vehet vagy adhat el, csak az, akin ott van a bélyeg, vagy a fenevad neve, vagy nevének száma. Itt van a bölcsesség. Akinek értelme van, számlálja meg a fenevad számát; mert embernek száma; és az ő száma hatszázhatvanhat. Jelenések 13:14–18.

A földből feljövő fenevad (az Egyesült Államok) rá fogja venni az egész világot, hogy elfogadja a fenevad világméretű képmását, ugyanazt a képmást, amelyet az Egyesült Államok alakított ki,

miközben a vasárnaptörvényhez vezetett, és végül annak érvényt szerzett. Ezután felhatalmazza az egyvilágkormányt, hogy törvényeit halál terhe mellett, és/vagy gazdasági büntetésekkel kényszerítse ki. Dárius király megtevesztése annak a királyokat érintő megtevesztésnek a jelképe, amelyet a prófécia ismételtén azonosít; mert amikor a földből feljövő fenevad kezdi kényszeríteni a világot az egyvilágkormány elfogadására, az az érv, amellyel a világot ennek az elrendezésnek az elfogadására kényszerítik, az lesz, hogy a nemzeteket haragra ingerlő hatalommal (iszlám) szemben világméretű háborúval kell fellépni.

Az Egyesült Államok kikényszeríti a pápai tekintély bélyegét, mert Isten ítéletei olyan válságos állapotot idéztek elő az Egyesült Államokban, amely a vasárnaptörvényhez vezetett, s ekkor azt a megoldást kínálták fel, hogy a katolicizmus istenéhez való visszatéréssel véget vetnek a fokozódó gazdasági nehézségeknek. Ám a vasárnaptörvény idején az ellenség, amely az alacsonyabb fal alatt lopózott be, a nemzeti romlás ítéletét hozza.

„És akkor a nagy megtevesztő elhitei az emberekkel, hogy azok, akik Istent szolgálják, okozzák ezeket a bajokat. Az a csoport, amely kiváltotta a menny nemtetszését, minden nyomorúságát azokra fogja hárítani, akiknek Isten parancsolatai iránti engedelmissége állandó feddés a törvényszegők számára. Ki fogják jelenteni, hogy az emberek a vasárnapi szombat megszegésével sértik meg Istent; hogy ez a bűn idézte elő azokat a csapásokat, amelyek addig nem szűnnek meg, amíg a vasárnap megtartását szigorúan ki nem kényszerítik; és hogy azok, akik a negyedik parancsolat igényét előterjesztik, ily módon lerombolva a vasárnap iránti tiszteletet, a nép háborgatói, akik megakadályozzák annak visszatérését az isteni kegybe és a földi jólétbe. Így megismétlődik majd az a vád, amelyet hajdan Isten szolgálja ellen emeltek, mégpedig ugyanilyen alaposnak látszó indokok alapján: „És lőn, mikor Akháb meglátá Illést, monda Akháb néki: Te vagy-e az, aki megháborítod Izráelt? Ő pedig felele: Nem én háborítottam meg Izráelt, hanem te és a te atyádnak háza, azzal, hogy elhagytátok az Úr parancsolatait, és a Baálokat követted.” 1 Királyok 18:17, 18. Miként a nép haragját hamis vádak fogják felingerelni, Isten követivel szemben nagyon hasonló magatartást fognak tanúsítani ahhoz, amelyet a hitehagyott Izráel tanúsított Illéssel szemben.” A nagy küzdelem, 590.

A Jelenések könyve tizenegyedik fejezetében említett „nagy földrengés” „órájában” megszólal az iszlám „harmadik jaj”-a, amely egyben a Hetedik Trombitaszó is, és ez megharagítja a nemzeteket. A nemzeteknek ez az iszlám elleni haragja arra lesz felhasználva, hogy megtevésszék a világot ugyanazon üres ígéret elfogadására, amely az imént már kudarcot vallott a földi fenevad esetében. Ez az üres ígéret pedig az, hogy ha alávetik magukat a katolicizmus tekintélyének, amint azt a pápai hatalom bélyege jelképezi, akkor Isten növekvő ítéletei megszűnnek. Ezt az ígéretet, amelyről az Egyesült Államok esetében már bebizonyosodott, hogy hatástalan, ezután a pánikba esett világ elé tárják ígéretként.

Azt fogják sürgetni, hogy ha a világ nemzetei csupán megegyeznének, és megengednék az egyvilágkormány felállítását az iszlám által előidézett háborúskodás kezelésének céljából, akkor helyreállna a stabilitás. Az iszlám az a hatalom, amelyet az Írások úgy azonosítanak, mint amely minden embert az iszlám ellen egyesít, ám ez az egyesülés a királyok végső megtevesztése.

Az Úr angyala pedig ezt mondta neki: Íme, teherbe estél, és fiút fogsz szülni, és Ismáelnek fogod nevezni, mert meghallotta az Úr a te nyomorúságodat. És ő vad ember lesz; keze mindenki ellen, és mindenki keze őellene lesz; és minden testvérének színe előtt fog lakni.
1Mózes 16:11–12.

Izmael az iszlám vallás lelki atyja. Igaz, hogy Mohamed, az iszlám atyja, csak a hetedik században jelent meg a történelemben, de Isten az ősi, szó szerinti népet használja arra, hogy a végidők lelki népét jelképezze.

Így szól az Úr, Izráel Királya és Megváltója, a Seregek Ura: Én vagyok az első, és én vagyok az utolsó, és rajtam kívül nincs Isten. És ki hirdethet úgy, mint én, és ki jelentheti ki, és ki tárhatja elém rendben, mióta elrendeltem az ősi népet? És a bekövetkező dolgokat és az eljövendőket jelentsék meg nekik. Ésaías 44:6, 7.

Mielőtt Izmael megszületett volna, nevet kapott, és prófétai szerepe is megjelöltetett. Lelki utódainak keze „minden ember ellen” lesz, és „minden ember keze” „őellene” lesz. És a progresszív liberalizmus balga tanításával ellentétben a Biblia azt tanítja, hogy Izmael „minden ő atyafia előtt lakozik.” Nem olvadnak be a körülöttük levő kultúrába, hanem sokan inkább elítélik azt, tiltakoznak ellene és megtámadják. Izmael szelleme az, hogy „ő” „vad ember” lesz. Az a felfogás, hogy az iszlám hitnek létezik békés csoportja, sem Isten Igéjében, sem a Koránban nem nyer megerősítést.

A hatodik fejezetben, Dániel könyvében szereplő két elnök és százhusz fejedelem megtévesztése azonosítja azt a megtévesztést, amely a tíz királyra száll, amikor elhitetik velük, hogy az egyvilágkormányzat megvalósításának célja és sürgető szükségessége — Róma irányítása alatt — az iszlám hadviselés fokozódó válságának kezelése, amely a „harmadik jaj”. Mihelyt a fenevad képe felállítatik és felhatalmazást nyer arra, hogy „szóljon”, a világ túl későn fogja megtudni, hogy a pápaság célpontjai azok, akik a hetednap szombatot megtartják (Dániel), nem pedig az az ellenség, amely az őrizetlen déli falon át lopózott be.

„Isten szava figyelmeztetést adott a közelgő veszélyre; ha ezt nem veszik figyelembe, a protestáns világ csak akkor fogja megtudni, mik is valójában Róma szándékai, amikor már túl késő lesz kimenekülni a csapdából. Ő némán növekszik hatalomban. Tanításai kifejtik befolyásukat a törvényhozás csarnokaiban, az egyházakban és az emberek szívében. Emeli magas és hatalmas építményeit, amelyeknek titkos rejtekeiben meg fognak ismétlődni korábbi üldözései. Lopva és gyanútlanul erősíti erőit, hogy előmozdítsa saját céljait, amikor eljön az ideje annak, hogy lecsapjon. Mindössze kedvező kiindulópontra vágyik, és ezt már most meg is adják neki. Hamarosan meg fogjuk látni és érezni fogjuk, mi a római elem szándéka. Aki csak hiszi és engedelmeskedik Isten szavának, az ezáltal gyalázatot és üldözést von magára.”
The Great Controversy, 581.

Az Egyesült Nemzetek megtévesztését, amelyet a pápaság visz véghez, s amely szívük bosszúvágyát szüli, az Írások gyakran szemléltetik, és Dárius története e igazság egyik elsődleges példája. Ez olyan megtévesztés, amely először az Egyesült Államokban valósul meg, majd ezt követően megismétlődik az egész világon. Ezt az igazságot Illés és Jézabel története azonosítja,

majd ismét Keresztelő János és Heródiás történetében, valamint Krisztus keresztre feszítésében is megjelenik. Az iszlám által a nemzetek felingerlése az a cselfogás, amelyet a pápai hatalom alkalmaz, s amely biztosítja számára azt az előnyös helyzetet, ahonnan világszerte megtámadhatja a szombat megtartóit.

Az iszlám első említése Ismáelnek az Írásokba való bevezetése, és az iszlámnak a világ végén azonosított szerepe – hogy egyetemes pánikba taszítsa a világot, hogy azok bármilyen javaslatot elfogadjanak megoldásként – az, ami lehetővé teszi a megtévesztés véghezvitelét. A megtévesztés az, ami arra indítja az Egyesült Nemzeteket (a tíz királyt), hogy betöltsék Isten akaratát, és beleegyezzenek abba, hogy országukat (a hetedik országot) a pápaságnak (a fenevadnak) adják.

A Dárius által szemléltetett megtévesztés, valamint a többi prófétai vonal magában foglalja az iszlám szerepét abban, hogy haragra indítja a nemzeteket, azt a végső okot, amiért a pápaságot az Egyesült Nemzetek elpusztítja, és ugyanilyen jelentőséggel azonosítja azokat a körülményeket is, amelyek a nyolcadik királyság rejtélyét övezik, amely a hét közül való, és amelyet a modern Babilon fejeként állítanak fel.

Dániel az oroszlánok vermében igen összetett prófétai ábrázolás, ám ennek megértése csak akkor lehetséges, ha alkalmazzuk a „sorra sort” módszertanát.

A következő cikkben folytatjuk Dániel könyvének hatodik fejezetét.

„Amikor mi mint nép megértjük, mit jelent számunkra ez a könyv, nagy ébredés lesz látható közöttünk.” Testimonies to Ministers, 113.